

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

De situ orbis terrarum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

PISIDÆ, MVNDI OPIFICIVM.

Sinúsque motu præditorum est omnium,
 Anteuenit omnem cuncta motum concitans,
 Punctique tellurem instar in medio gerit:
 Nullaque firma in sede stabilitus, tamen
 Cinctum orbe centrum parte ab omni sustinet:
 Conuoluit idem abyssum, vt in cunabulis:
 Circundat omnem, rete ceu quodam, plagam. 140
 Coërcet omnia, quæ, Deus, solus regis:
 Tantamque molem arcens suis amplexibus,
 Arctatur extra, latitudo quâ patet:
 Immensitas namque orbium cælestium
 Dimensa tecum, est punctum in angusto situm.

De Situ or-
 bis terrarû.

Summe artifex multiplicis adeò tegminis,
 Naturam enim describis omnem, ceu libet,
 Tua dioptra, contegisque infra abditos,
 Atque accolas, hoc subdiali vmbraculo: 150
 Cremas quidem vrisque ignibus clarum æthera,
 At minimè consumis calore condita,
 Imò vt placet rem quamque ritè collocas.

De Angelo-
 rum figuris
 & hymnis.

Tu perbeatas Angelorum essentias,
 Vel spiritum indicas, vel ora flammea,
 Vim feruidam pingens acutamque his datam:
 Vel quadriformæ imaginis fingis nota,
 Dum robur ac diuersitatem harum exprimis.
 Aut luminum expãdis numerum in his maximum,
 Lucem vt tuam possint videre apertiùs,
 Et lateat ipsas quod cietur hîc nihil. 160

Nam hymnos canunt tibi, Imperatori suo,
 Cherubim,

Κόλπος δὲ παντὸς γίνεται κινεμάρι,
Φθάνει δὲ πᾶν κίνημα, συσκινῶν ὄλα,
Σίσμην δὲ τὴν γῆν ὡσαύτ' ἐν μέσῳ φέρει.

140 Ἐπ' ἕθενός δὲ πῆλματος πεπηγμένος,
Τὸ κοσμαγωγὸν ἀντερείδει κενδρίον
Σιωδεῖ δὲ τὴν ἀβυσσον ὡς ἐν σπαργάνῳ

Κυκλοῖ δὲ τὴν σύμπασαν, ὡς ἐν δικτύῳ
Σφίθει δὲ πάντα σοὶ μόνῳ κρατύμαρα.

Καὶ τὸν ποσῦτον * ὄσκον ἐγκλείσας ἔσω,

Ἐξωθεν αὖθις τὰς πλάτει συσφίθεται

Μετρεμάρι γὰρ οὐρανῶν ἀμετεία,

Ὡς πρὸς σε σίσμη γίνε) τενομάρι.

Ὡ μηχανουργὲ τῆς πολυτρόφου φύσεως,

Διαγράφεις γὰρ πᾶσαν ὡς θέλεις φύσιν

Τῇ σὴ δρόπρῳ, καὶ τεράζεις τὰς κέτω,

150 Καὶ τὰς προίκους, εἰς ὑπαίθριον * σκέπειω.

Διαφλέγων μὲν καὶ πυρῶν τὸν αἰθέρα,

154 Ἦν μὴ φλοβίζων τῇ πυρώσει τὴν κήσιν,

Ἀλλ' ὡς δοκεῖ σοὶ πᾶσαν ἀρμόζων φύσιν.

Ὡ τὰς ἀδήλας ἕστας τὰν ἀπέλων

Ἡ πνύμα δεικνύς ἢ πνεύσμον φλόγα,

Τὸ θερμὸν αὐτὰν καὶ τὸ μὲν διαγράφων

Ἡ τετραμόρφῳ σχηματίζων εἰχόνι,

Τὸ θερρὸν αὐτὰν ζωγράφων καὶ ποικίλων

Ἡ πλήθος αὐτὰν ἕξανοίσων ὀμματάων,

160 Ὡς καὶ τὸ σὸν φῶς ἐμφανέτερον βλέπειν,

Καὶ μὴ λαθεῖν τι τῶν κέτω κινουμάριων.

Σοὶ γὰρ φέρουσιν ὕμνον, ὡς νικηφόρα,

γρ. κόσμον

γρ.
σκέπεις.

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Χερσίδιμ, ἀρχαί, καὶ θρόνων κρατεύματα,
 Καὶ πᾶς Σεραφίμ εἰς ἀκίνητον ἄλγος
 Ἐφῶς πλεῖσται, καὶ πεπηγμένους τρέχει.
 Καὶ ταῖς δυοὶ μὲν τῷ πωροσώπου τὴν θέαν
 Σκέπτει πτέρυξι, ταῖς δυοὶ δὲ τοῖς πόδας,
 Καὶ ταῖς δυοὶ πωρὸς ὕψος ἵπταται μέγα.

ἰσ. τριφθεγγές.
 γρ. μέλος.
 γρ. σέλας.

Καὶ τὸ * τριφθεγγές τῆς ἀγείας * σέλας
 Εἰς ἓν στωαρμύζουσι κύριον * σέβας.

170

Δεικνύοντες δισκύοπλα τῇ Διαφρέσει,
 Καὶ τῇ σπιέξει τῷ θεορρύτου λόγου,
 Διαφρετῶς μὲν τὰς ὑποστάσεις σέβειν,
 Ηνωμένως δὲ πωροσκωφῶν τὴν ἕσσαν,

γρ. ἐμφαντι-
 κην τρ. ὁρθο-
 δόξίαν.
 γρ. τ. ἀπίστη-
 τα.

Ἐκφαντικῇ * τρανοῦντες ὀρθοδοξία,

Τὴν ἴσότητα τῷ λόγῳ σαρκουμύθην,

Εἰς ἀμόφυλον μὴ ρυῖναι τετραδά,

Ἀλλ' ἓν πωροσώπου καὶ θεαρχίαν μίαν,

Πρὸ σαρκὸς ὑμνεῖν καὶ μὲν * σαρκὸς λόγον,

γρ. σάρκωσιν.

Τὸν αὐτὸν ἀνθρώπου τε καὶ θεοῦ φύσει,

180

Μὴ πωροσέσει χυθέντα, μὴ Διαφρέσει

Τομὴν παθόλια, μὴ τραπέντα συγχύσει,

Διπλουῖν τ' ἀπλουῖν, μηδαμοῦ πεφυρμένον.

γρ. κτισμά-
 των.

Ὡ πωρὸς ὁ κάλλος τῶν ἐν ὕψει * σωματίων

Λειμῶνα πολλῶν ἐμφυτεύσας ἀγέρων,

Καὶ νύκτα κοσμῶν, καὶ σολίζων ἡμέραν

Καὶ φῶς καθαίρων, καὶ μελαίνων ἐσπέραν,

Καὶ πῦρ γεωργῶν, καὶ κατασπεύρων ὕδαρ,

Τὰ κοινὰ τοῖς χηρῶσι θησαυρίσματα.

Ὡ λεπτόσωμον ἐκχέων τὸν ἀέρα

190

Πρὸς

Cherubim, Potestates, Thronorum exercitus,
 Seraphimque cunctus celeritate immobili
 Stans aduolat, fixusque pernix cursitat:
 Binis & alis velat aspectum suum,
 Alisque geminis protegit pedes suos,
 At alteris binis in altum tollitur.

170 † Aprantque Numinis iubar ter lucidum
 Ad vnicam venerationem principem.
 Sicque euidenter indicant, dum diuidunt
 Iunguntque verbum, quod fuit diuinitus,
 Hypostasés diuiduè honorandas quidem,
 Substantiam at solùm esse adorandam vnicam:
 Plana docentes, recta & in Deum fide,
 In carne Filium editum, Verbum sacrum,
 Extraneam haud quaternionem admittere,
 Personam at vnam, principatum vnum Dei,
 Verbum ante carnem colere, post carnem quoque;
 180 Simul Dei naturâ & hominis præditum:
 Non auctione fusum, & indiuisum ea
 Partitione, à mixtione liberum:

Idem est duplex, simplexque, purum maximè.

Tu pulchritudine orbium cælestium,
 Quamplurimorum siderum pratum seris,
 Ornas tenebras, & diem velo induis,
 Lucemque lustras, vesperumque atrum facis,
 Ignem excolis, seménque in vndas coniicis,
 Opes egenis quas recondis omnibus.

190 Subtile corpus, Aërem, tu dissipas,

† vide an leg.
 Sanctumque
 Numinis me-
 los ter cõci-
 nunt.

De Mundi
 toti* ornatu.